

عنوان مقاله:

بررسی آشنایی زدایی در اشعار سهراب سپهری

محل انتشار:

دهمین کنفرانس بین المللی تحقیقات بنیادین در مطالعات زبان و ادبیات (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مهدی صادقی - استادیار گروه آموزش زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه فرهنگیان تهران، ایران

مهدی عابدی - دانشجوی کارشناسی گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه یزد، ایران

خلاصه مقاله:

آرکائیسیم یا آشنایی زیادی به معنای نو و غریبه نشان دادن محتوایی آشنا و شناخته است، که از جنبه تکنیک های ادبی است که نخستین بار توسط ویکتور شک洛夫سکی از بنیان گذاران مکتب شکل گرایی روسی مطرح شد. هنرمند با بکارگیری این تکنیک عادات معمول و ملموس زندگی روزمره که شکلی تکراری و نبتذل را در زبان ادبی به خود گرفته است را از بین می برد و باعث شکل گیری تصاویر جدید و متفاوت در شهر می شود که باعث خودنمایی در متن و جلب توجه خواننده می شود. این روش را در واقع می توان از عوامل نجات و خدمت به علم ادبیات نوین دانست. سهراب سپهری از آن جمله از شاعرانی است که در اشعارش به استفاده از این تکنیک به نحوه احسن پرداخته است. وی در اشعارش تفاسیر و تعبیری بی نظیر و نوینی را از طبیعت و جهان هستی بیان می کند و در بیان تشبیهات و استعارات تکراری و خسته کننده ای که باعث تضعیف شعر می شود را با بیانی ویژه عرصه می نماید. در این مقاله، ما به بررسی صورت های مختلف آرکائیسیم یا همان آشنایی زدایی و بسترهای آن در اشعار سهراب سپهری می پردازیم و اشعار وی را از این حیث تحلیل و بررسی می نماییم.

کلمات کلیدی:

آرکائیسیم، آشنایی زدایی واژگانی، نحوی، معنایی، سهراب سپهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1900440>

